

PANTALONI PERFECTI PENTRU FEMEII PERFECTE

Lucia MUNTEANU

Departamentul Design și Tehnologii în Textile și Poligrafie, grupa DDP-211M, Facultatea Textile și Poligrafie, Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova

Autorul corespondent: Lucia Munteanu, e-mail: lucia.munteanu@dttp.utm.md

Rezumat. *Lucrarea are ca obiect de studiu pantalonii pentru femei. Studiul abordează inițial produsul din aspect evolutiv, prezentând principalele trepte ale dezvoltării acestuia până la poziția actuală de omniprezență în garderobă. Nu mai puțin important este și aspectul exterior al produsului, determinat de calitatea poziționării produsului pe corp. Aceste caracteristici ale produsului se plasează pe prim plan în cazul când acesta va fi îmbrăcat de purtător cu abateri de conformație sau cu particularități de corp. Necorespondența dintre dimensiunile și forma corpului și cele ale produsului determină apariția defectelor constructive, în lucrare fiind prezentate defectele cele mai frecvente ale acestui tip de produs și propuse soluții pentru remedierea acestora.*

Cuvinte cheie: *pantaloni pentru femei, defecte de poziționare, remedierea defectelor*

Introducere

Garderoba contemporană pentru femei este percepută ca incompletă fără produsele tip pantaloni. Mai mult, purtătoarele tinere practic au renunțat la produsele tradiționale pentru femei – fuste și rochii în favoarea diferitor variante de pantaloni. Acest produs astăzi poate fi regăsit atât în garderoba destinată purtării în fiecare zi, cât și în cea de gală, fiind prezent în toate stilurile și culorile și confecționat din toate tipurile de materiale. Omniprezența pantalonilor pentru femei a generat și căutări de soluții pentru poziționare bună pe corp a acestui tip de produs, deoarece modul de cuprindere a corpului și forma produsului la nivelul suprafețelor de sprijin necesită abordare specială, iar varietatea mare de forme ale părții inferioare a corpului feminin implică diverse variante de adaptare și soluții în acest sens.

1. Apariția și evoluția produsului pantaloni pentru femei

Până la sfârșitul sec. XVIII tema pantalonilor practic nu a fost abordată în Europa cu referire la femei în calitate de purtători, produsul apărând ca excepție în categoria îmbrăcămintei de protecție doar în situații concrete și foarte punctate de muncă: pantaloni pentru femeile care colectau stridii sau lucrau în mine. Întrebarea cu referire la faptul cine poate purta pantaloni, întotdeauna a fost formulată preponderent de bărbați. Aceștia, pe tot parcursul trecerii produsului în garderoba feminină urmăreau cu atenție evoluția produsului, încercând să stabilească dacă pantalonii feminini reprezintă o tendință temporară de modă sau o încercare a femeilor de a se impune în societate, fenomen cunoscut sub denumirea de emancipare.

În 1904, publicația „Îmbrăcămintea pentru femei și evoluția acesteia” în capitolul „Pantalonii în contextul îmbrăcămintei tradiționale pentru femei” menționa expres, că pantalonii sunt purtați de femei în situații de excepție, argumentate de particularitățile activității desfășurate. Coordonată cu natura și tradițională pentru garderoba feminină în Europa era declarată în exclusivitate fusta. Cu toate acestea, în Asia și Statele Arabe pantalonii pentru femei erau un produs firesc, iar bărbații deseori îmbrăcau produse cu sprijin pe umeri lungi, care nu erau complementate de pantaloni. Aceiași atitudine față de migrarea produsului pantaloni în garderoba feminină a fost menționată și cca 50 de ani mai târziu, la mijlocul secolului XIX de feminista Amelli Blumer, care a venit cu critici dure pentru corset și fuste voluminoase și grele în revista „Lilia”, menționând că aceste aspecte creează dificultăți pentru deplasare și optând pentru simplificarea modei uzuale. În acest context, în anul 1851 revista nominalizată a prezentat și inițiat un dialog, având ca obiect un costum, format din pantaloni

largi și lungi până la maleolă, strânși la nivelul terminației, meniți să substituie fustele inferioare și o rochie fără corset, cu lungimea până la mijlocul gambei. Acest costum, care s-a regăsit și în variantele ulterioare în cadrul procesului de evoluție a costumului feminin, totuși a fost perceput de reprezentanții curentului conservativ ca simbol al luptei femeilor pentru drepturile sale, accentul fiind trecut pe caracterul emancipat și provocator al acestuia, motivând astfel lupta dusă permanent împotriva acestei inițiative. Presiunile permanente au determinat prezența costumului numit „Blumer” pe durata doar a unui deceniu, fiind înlocuit de crinolinul Victorian. „Societatea pentru perfecționarea îmbrăcăminteii pentru femei” a reușit peste câțiva ani să abordeze tema prezenței pantalonilor în garderoba pentru femei, cu plasarea accentelor pe aspecte de sănătate, susținute nu numai de medici, ci și de unii bărbați. Aceste inițiative au avut ca rezultat apariția produselor de lenjerie asemănătoare cu pantalonii, dar nu au influențat prezența produsului în tendințele modei.

Un rol mult mai important în evoluția pantalonilor l-a jucat creșterea interesului femeilor față de sport, mai ales față de hipism și ciclism. La începutul sec. XIX unica soluție pentru a practica hipismul era utilizarea șei pentru doamne, care s-a dovedit a fi și cea mai periculoasă în utilizare. Astfel, din motive de securitate, femeile au început să utilizeze șei pentru bărbați, determinând apariția fustelor dezbinat, iar mai târziu a fustelor-pantaloni, obținute prin îmbinarea pantalonilor pentru hipism cu fuste detașabile sau care se deschideau după coborâre de pe cal. Acest fapt a constituit un punct determinant pentru evoluția pantalonilor, care nu au mai putut fi excluși din garderoba femeilor. În 1896 revista „Moda venețiană” a menționat că fusta a cedat poziția în fața pantalonilor în cazul practicării ciclismului.

Altfel era privită poziția pantalonilor pentru femei în garderoba uzuală, iar încercarea în 1910 a lui Paule Poire de a insera în colecții fuste-pantaloni și compleuri din pantaloni și rochii în stil oriental a fost întâlnită cu critici, inclusiv din partea revistelor de modă. Totuși, fustele-pantaloni au început să fie utilizate tot mai frecvent în calitate de îmbrăcăminte de casă, iar prezența și evoluția pantalonilor în garderoba femeilor nu mai putea fi oprită.

Primul război mondial a adus femeile la uzinele și fabricile militare și le-a impus să îmbrace pantaloni și combinezoane pentru a putea activa la locul de muncă. După 1919 femeile încă nu au trecut pantalonii în viața cotidiană, dar au ieșit din război cu alte atitudini față de sine, influențând tendințele modei. A fost instituit un ideal nou al femeii: sportivă, zveltă, sigură pe sine, care alege elemente accentuate lipsite de feminitate în îmbrăcăminte.

În perioada postbelică se purtau rochii de croiala lejera care descopereau pentru prima dată picioarele. Varianta exaltată a acestei percepții a modei s-a materializat în stilul androgin, fiind cel mai bine reprezentat de o celibatară în costum bărbătesc. Totuși, rochiile erau produsele cele mai preferate, iar imaginile frecvente ale femeilor îmbrăcate în pantaloni din revistele de modă prezentau idealul și nu realitatea. Pantalonii, cu mici excepții, se preferau în situațiile când rochiile și fustele creau impedimente, cum ar fi practicarea sportului sau odihna activă.

În timpul celui de-al doilea război mondial și după acesta pantalonii pentru femei nu mai prezentau un motiv de discuții. Această egalitate în port a determinat, însă, apariția unei tendințe opuse în modă: new look-ul lui Cristian Dior. Discuția cu referire la apartenența de gen a pantalonilor s-a stins definitiv în anii 50-60 ai secolului XX, când modelierii au reușit să creeze modele de pantaloni ajustați, care puneau în valoare feminitatea. Iar triumful blugilor de la mijlocul anilor 60 ai secolului XX au transformat pantalonii în produs unisex, acesta pierzând definitiv caracteristicile gender în anii 70 [1].

2. Cauza apariției și modul de manifestare a defectelor constructive în produs

Urcat în 1920 pentru prima dată pe podium, produsul tip pantaloni pentru femei a stârnit o adevărată revoluție în industria modei. Astăzi nici un defileu nu este lipsit de acesta piesă, expusă în diferite modele, stiluri, materiale și culori.

Prezența masivă în garderoba actuală a pantalonilor pentru femei a determinat și apariția mai multor exigențe în ceea ce privește poziționarea acestora pe corp. Se percep calitativi din punct de vedere al aspectului exterior produsele care se poziționează pe corp fără cute și cu amplasarea

verticală a cusăturilor și liniilor de pliere cu orientare verticală. Calitatea aranjării pantalonilor pe corp nu depinde doar de dimensiunile corpului, dar și de forma picioarelor și forma suprafețelor de sprijin, precum și de poziția axei bazinului, aceste aspecte devenind principiale în cazul proiectării produselor tip pantaloni pentru corpuri cu diverse abateri de la forma și dimensiunile tip. Necorespondența dimensională dintre forma produsului și forma corpului se manifestă în formă de defecte constructive, care se prezintă sub formă de cute libere sau tensionate cu diferită orientare. Cele mai frecvente defecte ale produsului pantaloni se prezintă în continuare (Fig. 1).

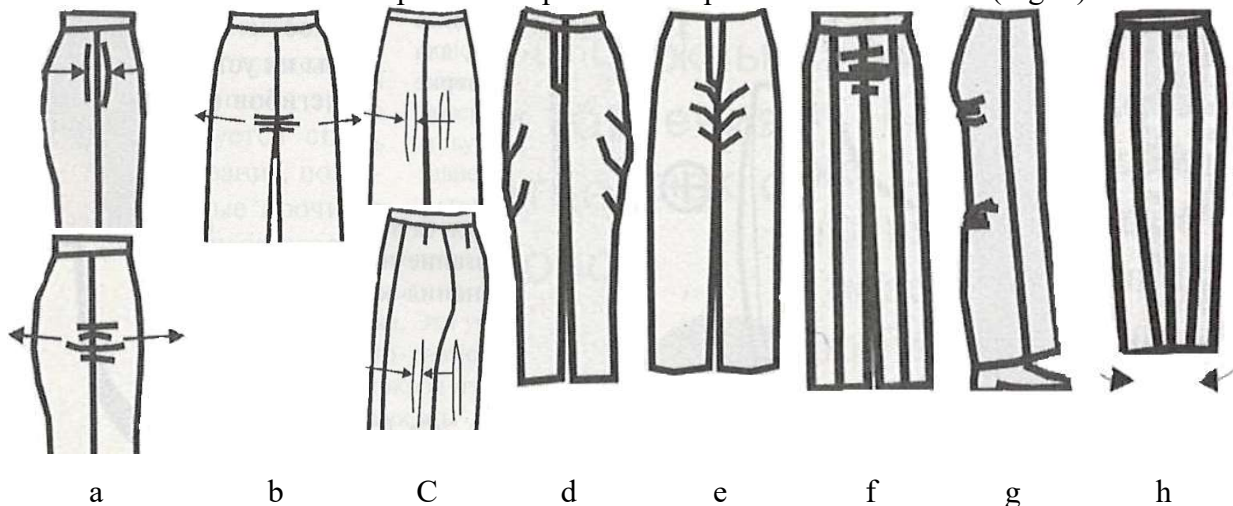

Figura 1. Cele mai frecvente defecte constructive, care apar în produsul pantaloni [2].

Necorespondența dimensională a formei produsului în zona laterală a șoldurilor poate genera apariția unor cute verticale, în cazul când corpul prezintă insuficiență de volum în această zonă și invers, dacă produsul prezintă insuficiență dimensională pe acest nivel, apar pliuri tensionate, orientate orizontal (Fig. 1, a).

În figura 1, b, c sunt trecute defectele cauzate de necorespondențele legate de corelarea segmentelor care determină lățimea pasului pe părțile de produs. Aceste defecte pot apărea în formă de cute tensionate sau libere. Astfel, cutele orizontale tensionate amplasate în zona inferioară a liniei de simetrie denotă insuficiență de lățime a pasului pe fața de produs, iar cutele libere verticale pe părțile din față și din spate a produsului – surplus de lățime a pasului pe reperele produsului.

Defectele cauzate de necorespondența poziției punctelor constructive în direcție verticală se manifestă prin apariția unor cute oblice, amplasate pe zona laterală a produsului sau pe linia pasului (Fig. 1, d, e).

Alte defecte suficient de frecvente se manifestă prin devierea liniilor laterale de la verticală ca rezultat al lungimii prea mari a zonelor centrale ale reperelor față și spate, fiind vizibil în produs sub formă de cute orizontale amplasate în zona abdominală sau în zona sub fesieră și a genunchilor, determinând ajustarea prea mare a terminației produsului pe față, corespunzător pe spate (Fig. 1, f, g). Abaterea de la verticală a liniilor de pliere anterioare și posterioare apare ca rezultat al încălcării echilibrului lateral în produs sau a abaterilor de forme ale picioarelor (Fig. 1, h).

Pentru corpurile corpulente cele mai frecvente defecte sunt determinate de erorile de determinare a lățimii pasului, care se datorează valorii mai mari a diferenței dintre indicatorii dimensionali Perimetrul taliei și perimetrul șoldurilor.

Cerințele față de calitatea aspectului exterior al produsului tip pantaloni nu le pot neglija și pe cele ergonomice, care determină comoditatea produsului în exploatare. Modificarea dimensiunilor segmentelor corpului în mișcările tipice ale corpului denotă necesitatea de asigurare a posibilității de deplasare produsului de-a lungul corpului sau de utilizare a materialelor extensibile, practic cea mai frecventă soluție adoptată pentru asigurarea corespondenței dimensionale a produsului în dinamică.

3. Remedierea defectelor în produsele tip pantaloni pentru femei

Remedierea defectelor se realizează prin reducerea sau suplimentarea dimensiunilor unui sector sau zone de reper. Direcția de modificare a reperelor produsului este determinată de tipul și orientarea cutelor prin care se manifestă defectul, astfel, cutele tensionate denotă insuficiență dimensională, iar cele libere – surplus dimensional. Gradul de modificare a reperelor este determinat de adâncimea cutelor prin care se manifestă defectul, iar lucrările realizate sunt orientate spre excluderea completă a acestora de pe suprafața produsului (Fig. 2, a).

Modificări mai complexe ale conturilor se aplică în situațiile când se atestă defecte de echilibru sau este nevoie de intervenit în construcția ambelor repere. În aceste cazuri se urmărește nu doar remedierea defectului, ci și păstrarea legăturii dintre conturile reperelor (Fig. 2, b, c).

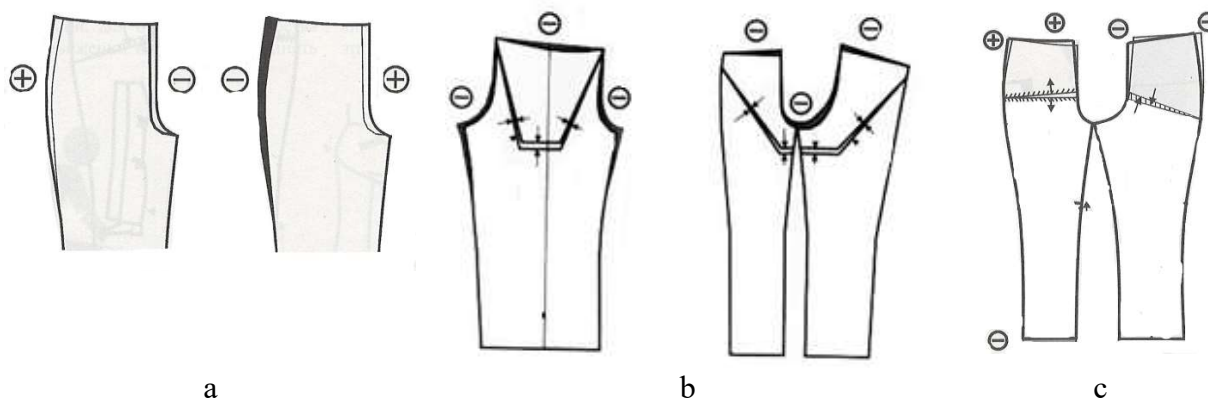

Figura 2. Modalități de remediere a defectelor în construcțiile de pantaloni [2].

Defectele de produs, cauzate de prezența unor abateri în forma membrilor inferioare pot fi înlăturate prin deplasarea liniei de pliure în direcția celei laterale sau a pasului, precum și prin modificarea configurației acestora [3, 4].

Concluzii

La momentul apariției produsului tip pantaloni în rândul produselor pentru femei nimeni n-a putut presupune că anume acest element v-a substitui în mare măsură fustele și rochiile. Produsul devenit indispensabil în garderoba contemporană, pe lângă comoditatea pe care o oferă, reprezintă un produs suficient de simplu în confecționare, dar care solicită o abordare separată în procesul de poziționare pe corp, în special pentru corpurile cu abateri de conformații și forme ale membrilor inferioare. De menționat, că metodele tradiționale de remediere a defectelor de produs lucrează bine și în cazul pantalonilor, în cazul când sunt aplicate corect.

Bibliografie

1. ЦОНБЕРГС, Карл Хайнц. Кому носить брюки? În: *Atelie*, 2013, nr. 9, pp. 52-54.
2. BULATOVA, E. Исправляем дефекты посадки и конструируем брюк без швов. În: *Atelie*, 2016, nr. 4, pp. 42-45.
3. Accademia del Cartamodello di Marzia Pozzato. Difetti dei pantaloni e correzione. [online]. [accesat 26.02.2022]. Disponibil: <https://fashionfrozen.com/difetti-dei-pantaloni-e-correzione/>
4. БЕСКОРОВАЙНАЯ, Г.П. Конструирование одежды для индивидуального потребителя. Moscow: 2004